

Sygn. akt II K 1291/14

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Chojnacka Kucharska

Protokolant: Grzegorz Kosowski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze - Grzegorza Chojnackiego

po rozpoznaniu w dniu 12.12.2014 r.

sprawy:

R. F.

syna Z. i W. z domu S.

urodzonego w dniu (...) w K.

skazanego:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 13.04.2012r. sygn. akt II K 591/11 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 17.07.2012r. sygn. akt VI Ka 349/12 za czyn z art. 178a § 4 kk popełniony w dniu 18.08.2011r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 28.05.2013r. sygn. akt II K 975/12 utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 05.11.2013r. sygn. akt VI Ka 439/13 za czyn z art. 178a § 4 kk popełniony w dniu 01.04.2012r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat oraz świadczenie pieniężne w wysokości 500 zł

I. na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. oraz art. 90 § 2 kk wymierzone skazanemu **R. F.** w wyrokach podlegających łączeniu opisanych w punktach 1 i 2 części wstępnej kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz łączy orzeczone środki karne zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym i orzeka łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat;

II. zalicza skazanemu **R. F.** na poczet orzeczonej w pkt I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie II K 591/11 w dniach 18.08.2011r. i 19.08.2011r. i w sprawie II K 975/12 w dniu 01.04.2012r. oraz okres wykonania środków karnych w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym;

III. pozostałe postanowienia nie będące przedmiotem rozstrzygnięć w niniejszym wyroku łącznym, a zawarte w wyrokach podlegających łączeniu utrzymuje w mocy;

IV. na mocy art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. K. koszty obrony z urzędu skazanego w wysokości 120 zł oraz należny od tej kwoty podatek od towarów i usług w wysokości 27,60 zł;

V. kosztami postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 1291/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w trakcie rozprawy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. F. urodzony w dniu (...) był skazany prawomocnymi wyrokami:

3. Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 13.04.2012r. sygn. akt II K 591/11 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 17.07.2012r. w sprawie o sygn. akt VI Ka 349/12 za czyn z art. 178a § 4 kk popełniony w dniu 18.08.2011r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat;

4. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 28.05.2013r. sygn. akt II K 975/12 utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 05.11.2013r. w sprawie o sygn. akt VI Ka 439/13 za czyn z art. 178a § 4 kk popełniony w dniu 01.04.2012r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat i świadczenie pieniężne w wysokości 500 zł.,

Dowód:

- odpisy orzeczeń k. 11, k. 12, k. 13, k. 14,

dane o karalności k. 6-8.

Zachowanie skazanego R. F. w okresie pozostawania w jednostce penitencjarnej oceniono jako poprawne, odpowiednie. W okresie odbywania kar pozbawienia wolności skazany nadużył zaufania, wrócił z przepustki pod wpływem alkoholu. Stara się przestrzegać regulaminu pobytu w jednostce penitencjarnej. Był 9- cio krotnie nagradzany regulaminowo, 2 razy był karany dyscyplinarnie. Skazany identyfikuje się z grupą skazanych przynależących do podkultury przestępczej, jednak na tym tle nie odnotowano przejawów negatywnego zachowania. Odbywa karę w systemie programowego oddziaływania i z zadań wywiązuje się prawidłowo.

Dowód:

- opinia o skazanym k. 23.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydawany jest w przypadku zaistnienia warunków do orzeczenia kary łącznej. Sąd wydaje wyrok łączny z urzędu lub na wniosek skazanego albo Prokuratora. W razie istnienia warunków do wydania wyroku łącznego, jego wydanie jest obligatoryjne.

Stosownie do treści art. 85 k.k. Sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Potrzeba wydania wyroku łącznego zachodzi wówczas, gdy sprawca przed datą pierwszego wyroku skazującego popełnił wiele przestępstw ale z różnych przyczyn, nie został za nie skazany jednym wyrokiem, lecz wieloma wyrokami. Rodzi to konieczność w wyroku łącznym takiego łączenia kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, jakie miałyby miejsce, gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane

w jednym postępowaniu, a więc łączenia je w taki sposób, w jaki zostałyby połączone w pierwszym wyroku skazującym. Oznacza to, że granicą wyznaczającą możliwość łączenia kar w wyroku łącznym jest data wydania pierwszego wyroku skazującego. Przepięstwa popełnione po tej dacie mogą tworzyć odrębny zbieg, skutkujący orzeczeniem odrębnej kary łącznej.

Mając na względzie powyższe Sąd ustalił, że możliwe jest połączenie skazanemu kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 13.04.2012r. i z dnia 28.05.2013r. opisanymi w pkt 1 i 2 części wstępnej wyroku łącznego, wskazanych w zmodyfikowanym na rozprawie wniosku skazanego. Czyn, za który w/w został skazany wyrokiem z dnia 28.05.2013r. został bowiem popełniony w dniu 01.04.2012r., a więc przed wydaniem wyroku w sprawie II K 591/11. Nie było natomiast podstaw do połączenia kary orzeczonej wyrokiem z dnia 14.02.2014r., bo czyn został przez skazanego popełniony w dniu 13.04.2013r., a więc po dacie „pierwszego” chronologicznie wyroku, którym jest wyrok zapadły w sprawie o sygn. akt II K 591/11. Analiza skazań wskazanych w danych o karalności świadczy o tym, że wyrok zapadły w sprawie II K 591/11 jest „pierwszym” wyrokiem, wyznaczającym granice dopuszczalności łączenia kar i środków karnych, bo przestępstwo, którego wyrok ten dotyczy, zostało popełnione w 2012 r., a zatem po wydaniu wszystkich wyroków wynikających z danych o karalności. Wobec tego, że wyrokami zapadłymi w sprawach II K 591/11 i II K 975/12 orzeczono kary pozbawienia wolności, a zatem podlegające łączeniu, zaistniały podstawy do orzeczenia kary łącznej obejmującej oba skazania. Ustalając wysokość kary łącznej Sąd miał na względzie dyrektywę dotyczące wymiaru kary łącznej oraz granice wymiaru kary łącznej, obowiązujące przy wydaniu wyroku łącznego. W zakresie kary łącznej Sąd był uprawniony do orzeczenia kary w granicach: od 6 miesięcy pozbawienia wolności do 1 roku pozbawienia wolności. Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd orzekając karę łączną miał na względzie to, że przestępstwa te zostały skierowane przeciwko tym samym dobrom chronionym prawem, a także okres czasu dzielący popełnienie tych przestępstw, a były one popełnione w odstępie czasowym około 8 miesięcy. Brak ścisłego związku czasowego pomiędzy przypisanymi skazanemu przestępstwami przemawia przeciwko stosowaniu zasady pełnej absorpcji przy określaniu wymiaru kary łącznej. Niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Takiego szczególnego uzasadnienia Sąd w tej sprawie się nie dopatrył. Zasadę pełnej absorpcji stosuje się w wymiarze kary łącznej gdy związek podmiotowo-przedmiotowy zbiegających się przestępstw jest tak ścisły, że upodabnia je do jednego przestępstwa, jak w przypadku pomijalnego zbiegu przestępstw, a taka sytuacja w tej sprawie nie zaistniała. Priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej w wyroku łącznym powinna być zasada asperacji, którą Sąd zastosował wymierzając karę łączną (podobnie: postanowienie SN z dnia 09.01.2013r., sygn. akt III KK 346/12, LEX 1277751, wyrok SA w Szczecinie z dnia 18.04.2013r., sygn. akt II AKa 64/13, LEX 1314890, wyrok SA w Rzeszowie z dnia 14.03.2013r., sygn. akt II AKa 16/13). Na taki wymiar kary miała również wpływ opinia, jaką skazany posiada w jednostce penitencjarnej, a jest to opinia przeciętna, przy czym należy postrzegać istotnie negatywnie to, że skazany identyfikuje się z grupą skazanych przynależących do podkultury przestępczej. Świadczy to w oczywisty sposób o negacji przez skazanego porządku prawnego i źle prognozuje na przebieg procesu resocjalizacji skazanego.

W ocenie Sądu kara łączna tak ukształtowana będzie wystarczająca, a jednocześnie konieczna dla osiągnięcia zakładanych wobec skazanego celów kary zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej. Te same okoliczności co przy wymiarze kary łącznej zdecydowały o orzeczeniu łącznego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat, przy czym Sąd był uprawniony orzekać ten środek karny w granicach od 3 lat do lat 6, wskazując jako podstawę prawną tego rozstrzygnięcia art. 85 kk, art. 86 § 1 kk i art. 90 § 2 kk (podobnie: wyrok SN z dnia 24.03.2011r., sygn. akt IV KK 27/11, LEX 794513).

Na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności i łącznego środka karnego Sąd zaliczył okres zatrzymania skazanego w sprawie II K 591/11 w dniach: 18.08.2011 i 19.11.2011r. oraz w sprawie II K 975/12 w dniu 01.04.2012r.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających łączeniu, a co do których nie wydano orzeczenia o ich połączeniu, zostały utrzymane w mocy.

Na podstawie art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonych kar łącznych kary jednostkowe już wykonane.

W oparciu o art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze w związku z § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz ustanowionego skazanemu obrońcy z urzędu kwotę 120 zł. wobec złożonego w tym zakresie wniosku obrońcy i stwierdzenia, że koszty obrony nie zostały na rzecz obrońcy uiszczone. Sąd zasądził także na rzecz obrońcy skazanego należny od tej kwoty podatek od towarów i usług, zgodnie z § 2 ust. 3 w/w rozporządzenia.

Sąd odstąpił od obciążania skazanego kosztami sądowymi związanymi z wydaniem wyroku łącznego, bowiem skazany przebywa w jednostce penitencjarnej, nie jest zatrudniony odpłatnie, a więc uiszczenie tych kosztów przez skazanego byłoby dla niego zbyt uciążliwe, jeśli wręcz nie niemożliwe. Zaistniały w sprawie przesłanki wskazane w art. 624 § 1 k.p.k.